

Formanden: Det kan dog ikke sigte til andet end disse enkelte Mænd, naar det ærede Medlem tager Hensyn til disse enkelte Mænds Stilling udenfor deres Stilling som Ministre.

Winther: Jeg skal da tillade mig at bemærke, at de større Hartkornbrugere have en meget stor Fordeel af, at nye Skatter lægges paa Hartkornet, naar de ellers kunde vente at komme til at udrede dem efter Indkomstskattenormen. Det var denne Tanke, der laa til Grund for mine Ytringer før, og som jeg igrønt her kun skal antyde paa Grund af, at der i sin Tid er fremkommet flere Forslag, hvorved man har søgt at faae nye Skatter lagte paa Hartkornet. Jeg haaber altsaa, at Hartkornet ikke skal blive brugt til andet end til en Norm for de enkelte Egnes hele Skatteevne til dette Siemeds Fyldstiggjørelse, og forsaavidt kan jeg ikke have videre derimod, naar blot Fordelingen stæer paa den Maade, som jeg allerede har antydet. Skulde en saadan Fordeling ikke findes aldeles hensigtsmæssig overalt, antager jeg, at man hurtigt kunde træffe en Bestemmelse i Righed med Loven af 8de Marts 1856, hvorefter det i visse Tilfælde overlades til Amtsraadet at træffe den nærmere Fordeling paa visse Egne af de Bidrag, som skulde udredes til Løgstørkanalens Anlæg. I det Hele taget maa jeg bemærke, at den nævnte Lov afgiver en Analogi for den Fordelingsmaade, som jeg i det Hele anseer for den rigtige, idet den nemlig har lagt Byrden med et større eller mindre Beløb paa de omliggende Egne efter deres Afstand, hvilket man nærmere vil kunne see i Lovens § 3. — Jeg finder for mit Vedkommende ingen Anledning til nu at høre Videre om denne Lov. De Rettelser, som maae foretages deri, kunne vistnok ikke foretages ved almindelige Ændringsforslag, men det maa stæe ved et Udvalg, hvilket jeg ogsaa haaber vil bidrage til at lette Sagens Gang. Jeg anseer det for at være meget vigtigt, at Loven hurtigt fremmes, for at den Stilling, Folkethinget indtager til denne Lov, ikke skal blive miskjendt, efterat man har vedtaget Jernbaneloven med et saa stort Jernbanenet, som Tilfældet er.

Naben: Dengang jeg stemte for den Jernbanelov, der har været forelagt i indværende Session, havde jeg iforveien gjort mig fortrolig med den Tanke, at Vedtagelsen af denne Lov vilde drage Følger efter sig i Retning af directe pecuniære Offre. Vaade for Amternes og fra Kjøbstædernes Side. Jeg skal derfor villig gaae ind paa Grundtanken i det foreliggende Lovudkast, den nemlig, at Halvdelen af Expropriationsudgifterne til Jernbaneanlægene skal udredes af Amtene og Kjøbstæderne, idet jeg nemlig gaaer ud fra, at naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B, selv om dette B skulde træde frem i en mindre tiltalende Form end Aet. Jeg skal, som sagt, ikke lægge Loven nogen Ændring iveien; jeg skal ikke være med til at kaste denne Byrde over paa Statskassen, thi jeg troer ikke, at Statskassen bør udrede den. For en stor Deel af Jernbanernes Vedkommende er Udredelsesmaaden igrønt jo allerede bestemt i Loven af 10de Marts 1861, og jeg finder det meget naturligt, at det Samme finder Sted for de Jernbaner, som vi nu — det vil jeg i alt Fald haabe — snart ville komme til at anlæggeovre i Jylland. Men naar jeg saaledes gaaer ind paa denne Lovens Grundtanke, saa gjør jeg det rigtignok under det Forbehold, at der tages Hensyn til den større eller mindre Nytte, som de vedkommende Egne have, eller kunne vente at faae af Jernbaneanlægene, men det kan jeg ikke see, at der er gjort i det foreliggende Lovudkast. Den hviderede Indenrigsminister maa tilgive mig, men det forekommer mig, at Lovudkastet er affattet temmelig uheldigt. Jeg kan saaledes ikke gjøre mig fortrolig med den Tanke, at en Td. Hartkorn, der f. Ex. ligger lige ved Narup Station i Thy, ikke skal betale mere end en Td. Hartkorn, der ligger paa en af Smiaagerne Syd for Thy. Jeg troer ogsaa, at man meget godt kan forandre dette, og jeg vil tillade mig at udtale, paa hvilken Maade jeg har tænkt mig, at det kunde stæe. Jeg gaaer nu ud fra, at alt Hartkorn har Nytte af Jernbanerne, og jeg kan ingenlunde være enig med de ærede Medlemmer fra Vrå (Steenstrup) og Vangeland (P. E. Olsen) i, at Hartkornet paa Vrå eller Vangeland slet ikke har nogen Gavn af